

nye Ordning, saaledes som det jo ogsaa er sket ved de Skoler, som Københavns Kommune overtog Driften af. Man overtog ganske simpelt Underskolerne og er i Færd med at lade dem gaa over i de offentlige Skoler. Men hvis disse private Underskoler ønsker at eksistere som de Overklasseskoler, de efter deres Princip er, nu vel, saa lad dem om det, ingen vil lægge dem nogen Sten i Vejen i saa Henseende, men at Partiet Venstre, for hvem det gamle Ord om Husmandens Datter og Herremandens Dreng paa samme Skolebænk dog vistnok i sin Tid var Partiets Skoleideal, nu ønsker, at de Børn, som i Mellem-skolen og den højere Skole sidder paa samme Skolebænk, med Statens Understøttelse skal holdes adskilte i Forberedelsesklasserne, det havde jeg unægtelig ikke ventet, men saa langt er Udviklingen altsaa kommet. At man fra de Radikales Side tiltræder dette Forslag, overrasker mig oprigtigt talt ikke slet saa meget, idet de Radikale her i København altid har haft meget stærke Privatskoleinteresser, men det er dog alligevel i stærk Modstrid med, hvad det radikale Parti hævdede i sin Tid, da man støttede de private højere Skoler, idet man erklærede, at man kun ønskede at støtte dem; saa længe den offentlige Skole ikke kunde paatage sig den højere Undervisning, men at man var en absolut Modstander af, at den private Underskole skulde have nogen Støtte.

Jeg skal med disse Bemærkninger, idet jeg med Hensyn til de Forslag, hvorom der ingen Uenighed er, kan henholde mig til Venstres Ordførers Foredrag, anbefale det høje Ting at stemme imod Ændringsforslagene Nr. 518—21 og 531—32.

Rode: Jeg skal kun omtale nogle enkelte af den overvældende lange Række af Ændringsforslag, som er stillet til dette Budget, og da først ganske kort de Ændringsforslag, som nu her blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte. Vi har ydet vor Tilslutning til Ændringsforslagene Nr. 518—21, fordi det efter vor Opfattelse vanskeligt kan forsvares, at de private Mellem- og Realskoler i Hovedstaden og i Provsbyerne stilles forskelligt. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte kunde ganske vist med Rette pege paa, at naar man yder Tilskud til de private Mellem- og Realskoler i Provinserne, opstaar derved en Skævhed, idet de kommunale Real- og Mellem-skoler ikke opnaar noget samtidig. Jeg har derfor paa mine Partifællers Vegne i Udvalget spurgt den højtærede Undervisningsminister, hvorledes han stillede sig overfor et eventuelt Tilskud til de kommunale

Mellem- og Realskoler; han har svaret, at dette Spørgsmaal var under Overvejelse, og jeg har faaet det Indtryk, at den højtærede Undervisningsminister forstaar og er af den Anskuelse, at det ikke lader sig gøre at opretholde den Tilstand, at der ikke ydes nogen Understøttelse til disse kommunale Skoler. Imidlertid har vi ikke ment, at den Omstændighed, at dette eventuelle Forslag fra Undervisningsministeren om Støtte til de kommunale Skoler endnu ikke forelaa, burde medføre, at vi ikke skulde kunne yde vor Tilslutning til Ændringsforslag om Støtte til de private Skoler udenfor København, hvorved een Ulighed bringes ud af Verden. Herigennem ydes der nemlig selve Skolerne og de i Skolerne gaaende Børn Retfærdighed. Mangelen af et øjeblikkeligt Tilskud til de kommunale Real- og Mellem-skoler udenfor København er en Uretfærdighed overfor Skatteyderne i de vedkommende Byer, idet de vedkommende Børn og deres Forældre gennem Skoleundervisningen modtager, hvad de har Krav paa, men Skatteyderne i disse Byer bliver ringere stillede ved, at Staten ikke yder dem noget Tilskud. Jeg forstaar derfor vel den Betragtning, som er ført frem af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, men den synes mig at maatte føre til, at vi nu yder dette Tilskud, retter den Uretfærdighed, som nu vises overfor de private Mellem- og Realskoler i Provinsen i Forhold til København, og saa søger at tilvejebringe den fulde og endelige Lighed gennem, at Tilskuddet til de kommunale Mellem- og Realskoler snarest muligt fremmes.

Hvad Ændringsforslaget under Nr. 531 angaar, sagde det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, at det var smaa daarlige Skoler med ringe og tarvelige Lærerkrafter. Jeg ved nu ikke, om det kan siges at gælde dem alle. Jeg har ikke tilstrækkeligt Kendskab til disse Skoler, men jeg tror i alt Fald, det er en Bedømmelse, som er noget uretfærdig, naar den anvendes paa samtlige de her omhandlede Skoler. I alt Fald er det givet, at naar man ser paa disse Skolers Navne og derimellem finder f. Eks. Tysk Reformert Skole og Sanct Petri Pigeskole, maa det erkendes, at det er særlige Forhold og særlige Formaal, der har samlet Forældrene om disse Skoler. Ogsaa ved at se paa de andre Navne vil man finde, at Forhold fra tidligere Tid har fremkaldt disse Skoler, hvorefter de er blevet bevaret. Det er dog ikke vel begrundet, nu da Skolevæsenet i København er ordnet og dets Forhold er ligestillede med det øvrige Land, at stille disse Skoler helt udenfor, hvad Skolerne paa Landet faar. Det maa endvidere fastholdes, at Skolerne, som den